

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Obtutus amatorius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

NEque alia de causa crediderim ego mulieres Elienses, cum Baccho, quem colebant, preces fundere orare solitas, ut *βοτῶν ποδῶν*, Taurino quippe pede, ad se veniret, nisi ut suam ita modestiam ostentarent: nihil enim minus foeminam decet quam praecipitancia, vel ardor audaciae. Quare Dido, Virgiliana cum modesta inducitur, breviter, & vultum demissa profatur. Figurabant vero Graeci Dionysium Tauri specie, quod eundem, & Osirim intelligebant, de cuius probitate atque iustitia summissq; in humanum genus beneficiis, multa multis in locis hoc commentandi genere dicenda sunt. Porro Dionysius apud Argivos *Βουβωνεύς*, quasi bovigenam, aut ex bovillo genere dicere vellent, cognominabatur. Quod vero superius dictum est, caelestem Taurum pios & honestos atque legitimos amores afflare, non sum nescius Julium Maternum iis impudicitiam minari, qui Taurum habuerint in horoscopo: maluissem eum prolificum, aut foecundum dicere, ne notam eam caelo injussisset immerito. Hujus sane fertilitatis, & praesentaneae seminis facultatis ergo institutum ajunt boni ominis causa, ut in condepdis oppidis sulco illo primigenio imprimendo, Bos fmas non castratus, & Vacca jungerentur, & cum sacrificabant circum moenia, quinto quoque anno integra animalia mactabant. Sane Orpheus mensē *μονουέσιωτα μόχρον* appellat, unicornem quippe Vitulum. Et Eustathius *Ἰλιάδ. α* mensē ait Bovem dici: utpote qui sit generationis effector.

PETULANTIAE FRÆNUM. CAP. III.

ADhac Niliaci illi sacrorum custodes, cum hominem a priori petulantia sibi modestius consulentem significare vellent, non simplici forma Taurum, sed Caprifico caput, colla armoque redimitum, pro istiusmodi virtutis hieroglyphico proponebant. Caprifico enim ea vis est, ut lascivientium Taurorum, & quantumvis ferocientium naturam usque adeo compefcat, eorum collo circumdata, ut immobiles propemodum eos reddat: cujusmodi Taurum ab Hercule compressum domitumque mystico fabulamento Gracia confinxit, perinde ac reliqua etiam monstra superata, cessisse virtuti vitium hieroglyphice significant: tamen non sum ignarus, quae de Tauro Herculeo traduntur, referri a pierisque ad Acheloum amnem, cujus fabula, quia omnibus est scholis triticissima, mihi nunc est dissimulanda. Origenes Adamantius Taurorum immolationem, quae in divini numinis tabernaculo fieri iussa est, per Hebraeorum legem, significare dicit apud nos superbiae tumorem & insolentiam esse mactandam. De vitulo vero in holocaustum offerendo, copiosissime scribitur ab eodem in Levitico homilia secunda.

Taurus ab
Hercule superatus.

OBTUTUS AMATORIIUS. CAP. IV.

NEque tamen illud omitti debet, Obtutum amatorium, qui modestia servata fiat, ad Tauri oculos referri solitum a peritissimis. Unde illud, *βλέπειν ταυροὺς*, quod tum in Platonis, tum in Xenophontis Conviviis, & Phaedone, & alibi, eadem fere sententia positum animadvertas, tamen nonnulli rem ad indignationis significatum retraxere, torvumque tueri interpretantur: quo significato apud Aristophanem super Aeschilo dictum, *ἐλάψε γὰρ ταυροὺς ἐν ἑγχείῃ καὶ τῶν Ἀσπίτι* igitur Tauricè ad humum lumina deiecit. Hac enim facie iratus Aeschylus inducitur ab Aristophane. Neque sum nescius torvitatem a Taurorum ferocia dictam, ut etymologiarum auctores tradunt, qui torvitatem Tauri acerbitatem interpretantur. Huic longe dissimile est *βοῶπις*, quo quidem oculorum pulchritudo, atque gratia significatur. In iis tamen quos superius citavi, nimirum de amatorio obtu;

Abotutu intelligitur, in quo modestia primas obtinet, isque plurimum fieri solet in obliquum, & id corvum est.

BONORUM OBSEQUIUM. CAP. V.

Alia porro picturae specie, hominem ea modestia praeditum, ut facile eum queas a perperam factis avertere, indicare si vellent, Taurum genu dextero illigatum pingebant: hunc enim si dextero alligaveris genu, mansuetum & vincula consequentem invenies. Hoc cum Romae Clementis VII. principatu Graculus quidam effecisset ducto sapius ferocissimo Tauro per universam urbem, quem tenui admodum funiculo ita religarat a genu, peritissimi Magi nomen apud imperitos affecutus est. Edomitae autem ferociae hieroglyphicum apud Georg. Anselmum vidi, impressum numo Taurum cauda surrecta, capite cervino, anteriore crure laevo genu flexum, sub querno stipite, a quo laurea pendebat. : ab altero latere caput Leonino spolio armatum. Inscriptio, MILLO CROTON.

Taurum numo impressus.

PROLES MASCULA, PROLES FOEMINEA. CAP. VI.

AEgyptii iidem Sacerdotes, ubi masculam prolem mystice describere vellent, Taurum ab insensione in dextram se partem demittentem figurabant: si vero foemineum foetum exprimere voluissent, eundem in laevam avertentem sepingebant. Compertum siquidem est, Taurum a conceptu discedentem si deflexerit in dextram, marem esse genitum, si ab laeva abscesserit foemineum esse foetum. Adhaec Parmenides, foetum tunc esse patri similem asserit, cum a dextera locorum parte editur, matri vero, cum ab laeva. Hippocrates tradit sinistro teste obligato marem generari, dextro vero foeminam, tantique esse dextrarum sinistrarumque partium in maribus foeminisq; cognoscendis observationem, ut si mammarum praegnantis mulieris dextra flaccescat, macraeve repente fiat, si gemellos paritura fuerat, marem abortum fieri dicant: si vero sinistra macrescat, foeminam deperdi. Quin & Onirocritae haec eadem intelligunt, cum imaginari dextra parte dentes amissos, marium con sanguineorum obitum ariolantur, ex sinistra vero, foeminarum. In dextra autem parte uteri materni sapius moveri mares, in laeva vero foeminas constat. Albertus sibi compertum ait, mulierem quandam foeminas tantum parere solitam ea de causa, quod a conceptu semper in laevum latus decumberet, admonitam vero cecepisse in dextram conquiscescere, ac solos deinde mares genuisse. Neque vero dissimulandum quod ad Aegyptiorum commentum facit. Septentrioni vim masculam inesse, quod neq; quidem Aristoteles dissimulavit: docet enim is, si masculos plures creari volumus, admixturae tempore, dies siccos, & halitum Septentrionis eligendum esse: & contra eum ventum greges pascendum: sin vero foeminas generari velimus, Austri captandos flatus, & in eum pascua dirigenda, quod vis in eo vento muliebris insit. Africanus quoq; rem hanc tangit in Georg. Ait enim: *Si marem velis, Aquilone spirante admissuram faciendum; si foeminam, Austro.* Sedenim de levis dexterisq; mundi partibus magnum est inter auctores dissidium. Una enim cum Aegyptiis dexteris mundi partes solstitiales, sinistras Brumales intelligit Empedocles, de quo ita Galenus, *εμπεδοκλής δ' δεξιά είναι τὰ κατὰ τὴν θερινῶν, τετρακῶν, ἀριστερὰ δὲ τὰ κατὰ τὴν χειμερινῶν.* Neq; desunt qui primas olim foeminas ad Ortum & Meridiem terra genitas, mares vero ad Septentrionem & Occasum fabulentur. Plato tamē Aristotelesq; alia ratione orbē dividentes. Orientales esse dexteris, a quibus initio motu, laevas autē occidentibus, tradidit, ut idē Galenus recitat, *πρωτογενεῖς καὶ πλάτων ἑλισσπιλῆς δεξιά ἑκδοσὺς ἔφασκεν εἶναι τὰ ἑώα, ἀφ' ὧν ἀρχὴν εἶναι τὴν κινήσεως, ἀριστερὰ δὲ ἑσπερια.* Contra Varro Latina lingua l. vi. caelum

Que dexte. mundi par.